

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“»

Київ
10 червня 2026 року
№ 149-2(I)/2026

Справа № 3-118/2026(265/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича – доповідача,
Совгірі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–IX (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., №№ 15–17, ст. 40) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–IX (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., № 48, ст. 214).

Заслухавши суддю-доповідача Барабаша Ю.Г. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Коломієць В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) абзац сьомий статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ (далі – Закон № 4059) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (далі – Закон № 4571), яким встановлено з 1 січня 2025 року прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працездатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, – 1 600 гривень.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У січні 2025 року Коломієць В.І. для здійснення перерахунку його пенсії, призначеної відповідно до Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), звернувся до Житомирської обласної прокуратури з проханням надати йому оновлену довідку про розмір заробітної плати (грошового забезпечення) станом на 1 січня 2025 року, розрахований на підставі статті 131¹ Конституції України, частини третьої статті 81 Закону № 1697 із застосуванням прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 2025 рік у розмірі 3 028 гривень.

Отримавши відмову Житомирської обласної прокуратури в наданні вказаної довідки, Коломієць В.І. оскаржив її в суді.

Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 5 листопада 2025 року, яке Сьомий апеляційний адміністративний суд постановою від 15 грудня 2025 року залишив без змін, відмовив Коломієцю В.І. в задоволенні позову.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 29 січня 2026 року відмовив Коломієцю В.І. у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571, застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі – постанові Сьомого апеляційного адміністративного суду від 15 грудня 2025 року, суперечать частині першій статті 3, статті 6, частині другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За Основним Законом України кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених Конституцією України, та у порядку, визначеному законом (частина четверта статті 55); Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (абзац перший частини першої, частина четверта статті 77).

Коломієць В.І. вже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою (zareestrovana 13 kvitnya 2026 roku za vx. № 18/192) щодо відповідності частині першій статті 3, статті 6, частині другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571. За результатами розгляду вказаної конституційної скарги Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України відмовила у відкритті конституційного провадження у справі, зокрема, через недотримання автором клопотання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а також зазначила, що „аргументація Коломійця В.І. щодо неконституційності положень абзацу сьомого статті 7 Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571 зводиться до незгоди з їх застосуванням у судових рішеннях у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571“ [Ухвала від 6 травня 2026 року № 105-2(I)/2026].

З аналізу цієї конституційної скарги випливає, що її предмет охоплює предмет конституційної скарги Коломійця В.І., за якою Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України відмовила у відкритті конституційного провадження, а наведена Коломійцем В.І. аргументація щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571 у цих конституційних скаргах є подібною.

На думку Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України, неодноразове звернення до Конституційного Суду України тієї самої особи з клопотанням щодо перевірки того самого положення закону України на відповідність тим самим положенням Конституції України є проявом зловживання правом на подання конституційної скарги, а отже, конституційна скарга Коломійця В.І. є неприйнятною.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–IX у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**